

deputatus tertius Peritus, Ant. Alifer, qui retulit d. Tutorem Alex. remanere debitorem sc. 467665. cum quibus sunt compensandæ expensæ pro alimentis dd. pupillorum, arbitrio S. Rot. taxandis; & quia etiam compensatis dd. expensis alimentorum, prætendebatur à Marchionissa remanere debitorem d. Tutorem proposui dubium, an, & pro qua summa esset relaxandum mandatum; quod fuit negativè resolutum.

Nam Tutor non potest dici debitor pupilli, seu quivis alius administratorum ꝛ ad reliquatum conveniri, nisi integrâ redditâ ratione administrationis, & omnibus partitis hinc inde discussis, Anchar. *conf. 235. n. 1. in fin. Alex. conf. 192. n. 1. & 2. lib. 7.* quia incivile esset condénare, non considerata tota causa administrationis, ꝛ sicut judicare non perspecta tota lege, cum rationes sint individuas, & antequam integre reddantur de reliquatu non constet, ut devenitur ad relaxationem mandati, Escobar. *de ratiocin. c. 2. n. 12. & 19.* Multæ autem partitæ ad creditum Co. Alexand. relictæ sunt in suspenso; Et primò alimenta præstita à Co. Alex. d. Ludov. & Didaco fratribus, ac Constantiæ forori, ut ex relatione d. tertii Periti, ibi, *se li doverano far buone le spese degli alimenti conforme saranno tassate dalla Sac. Rota, &c.* Quorum quantitas respectu d. Ludov. in summa scut. 20. quolibet mense ꝛ usque quo pervenerit ad an. 20. est verisimilis, comprehensis expensis Pædagogii, & unius famuli necessariorum instructioni, curæ, & servitio Nobilis juvenis, l. cum plures §. cum Tutor. *ff. de admin. tut. & de Pedogogo Rota in Macerata. redditionis rationis 20. Feb. 1647. §. cum tutor, coram R. P. D. Melio. Cavale. de tut. n. 235.* sicut etiam expensæ sc. 35. in singulis mēibus pro duobus annis, & 10. mensibus mansit sub cura post 20. annum habita ratione famulorum, equorum, & canum venatorum congruentium juveni habenti jurisdictionem in duobus Castris, inter se distantibus, ut ad ea possit accedere, cum debito decore. Venationis autem usus necessarius ꝛ videtur, pro implicandis juvenibus Nobilibus, ne ludis, aliisque illicitis applicentur, *Jal. sup. pragm. de antefac. Tribunal. 27. n. 382. fol. 182.* fuerunt præterea in suspēso relictæ expensæ factoris, ꝛ equi pro illius servitio necessarii in scutis sex quolibet mense, Escobar. *de ratiocin. c. 27. n. 35. vers. advertendum. Menoch. conf. 228. n. 26.* fructus, & census & societatum officiorum initarū per d. Tutorem ꝛ ex causa communi solvendo dotem d. Francisæ sororis, & Amitæ respectivè, Basilio illius 2. Viro; refultat enim bona fides, ex quo fecit idem pro se, l. cum plures, §. quæ bona fide, *ff. de admin. tut. Guttier. de tut. p. 2. c. 1. n. 129.* Rot. *coram bo. me. Buratt. dec. 239. n. 5. vers. scuti,* ultra alias districtè relatas in bilancio dicti tertii Periti, de quibus in sum. Co. Alex. n. 1. & 3. *calculatis in scut. 8055. 60.*

Nec dicatur quod d. expensæ, exceptis alimentis prætenfis in scut. 3590. sint calculatæ ad creditum Co. Alex. ut in relatione tertii Periti, ibi, *trouo restare debitore il. Sr. Conte Aless. in sc. 4676. con li quali si doveranno far buone le spese degli alimenti, exceptio ꝛ enim unius partitæ præsupponit aliarum inclusionem, Aym. conf. 214. n. 1. Rot. dec. 145. n. 6. & dec. 391. n. 14. p. 1. rec. & clarius, ibi, e per che da molte partite poste in credito al S. Co. Alessand. ne pretendono le giustificazioni, l'ho posto in credito conditionate, benchè siano calculate come liberi.* Undè si adhuc expectata liquidatione ꝛ alimentorum condemnandus esset Tutor pro reliquatu in scut. 1070. multò magis dum essent liquidata, quæ frustra expectatur in d. summa, quæ superat receptum, *Surd. dec. 184. n. 4. Rot. apud Zacch. de oblig. Cam. secundū ultimam impress. dec. 166. n. 4. & 5.* quia quemadmodum ali-

menta, quæ posita in eodem Bilancio cum aliis expensis, non sunt detractæ de d. reliquatu, ita nec alia, alias bis detraherentur alimentorum expensæ; quod convincitur ex lectura totius bilancii facti à tertio Perito, & pro exemplo inserviat admissio partitæ expensarum an. 1628, ibi, *havere scut. 2866. 81. di moneta in somma discussi 3220. 90. per diverse spese è pagamenti 7354. 97. sono per le partite controverse, le quali si remittono da deciderfi.* Undè uti reje- & ad decisionem non fuerunt calculatæ, & propterea cum partitæ in suspenso relictæ sc. 8055. de quibus, in d. Bilancio, superent reliquum sc. 4676. donec isti discutiantur; non est locus relaxationi mandati ꝛ pro prætenso reliquatu sc. 1076. ne gravetur Tutor, respectu quod retinere posset, quamvis constet clarè de receptis per d. Tutorem ad pupillos spectantibus, *Grat. dec. 179. n. 1. Ant. de Amar. var. resol. lib. 2. ref. 59. n. 13. Rot. d. 727. n. 5. p. 2. rec.*

Ultra quod cum in pluribus partitis d. Peritus erraverit, ꝛ ut in partitis de an. 1626. scut. 8. sum. Co. Alex. n. 3. ibi, *queste non si menano buone per che secondo si vede sono state poste duplicate per che poco di sopra si vedono l'istesse, & per il medesimo effetto.* Et tamen istæ sunt anni. 1625. & sic non sunt duplicate, uti diversi anni, quod apparet ex lectura earundem partitarum, ejus relationi standum non est, l. 2. C. de jur. *fisc.* ubi Bart. potuit enim errare, & gravare etiam in aliis, *Montan. de tut. c. 38. n. 88. Amat. in d. l. n. 49. & 65.* Et ita, &c.

DECISIO XLIII.

R. P. D. PEUTINGERO.

Romana Fideicommissi de Compagnolis.

Veneris 26. Junii 1646.

SUMMARIUM.

- 1 *Ægidiana intrat in possessorio, inter laicos. Ut evitetur injustitia notoria non requiritur n. 7.*
- 2 *Immissio fideicommissario ex quibus conceditur.*
- 3 *L. cum Avus C. de fideicommiss. dispositio, quando non intret.*
- 4 *Mulier alia bona præter dotem habere non præsumitur.*
- 5 *Legitima non detrahitur à non consciente inventarium, qui alienavit.*
- 6 *Retentio ex illiquido, non datur.*

Domini dixerunt sententiam A. C. concedentem immissionem in possessionem domus, de qua agitur, sororibus de Compagnolis fuisse validam, & justam, & idè Ægidianam intrare, ꝛ quia versamur in possessorio inter personas laicas agitatur super re prophana, *Rota coram Buratt. dec. 63. n. 1. & in recent. dec. 80. n. 1. p. 4. tom. 3. Seraph. dec. 603. n. 1.* Validitas enim ex requisitis in *dec. 260. part. 2. Caputaq.* colligitur, & justitia patet ex testamento Elenæ matris harum sororum, vocantis eas ad fideicommissum constitutum, super hac domo, post obitum Joannis Angeli, earundem fratris; cujus obitus cum fuerit probatus unà cum obitu Elenæ, in possessione ejusdem domus, ꝛ cujus identitas probatur ex ipsius Joan. Angeli hæredis gravati, propria confessione, & ex testibus, *summ. num. 4. & sufficienter leviores probationes, Rot. dec. 459. n. 3. part. 1. recent. & dec. 119. n. 4. part. 2. dec. 125. num. 4. part. 6. recent.* His mulieribus tanquam fideicommissariis concedenda est

DECISIO XLIV.

R. P. D. VEROSPPIO.

Romana fructuum Censûs.

Luna 16. Novembris 1648.

SUMMARIUM.

- 1 *Fructus dotis in pecunia consistens soluto matrimonio exigi non possunt.*
- 2 *Diclio, super, importat hypothecam.*
- 3 *Æquitas l. curabit C. de act. empt. non militat favore tertii creditoris.*
- 4 *Census constitutio etiam sine scriptura probatur. Ex solutionibus fructuum per longum tempus constituto probatur, nu. 5. Nomen cuicumque præstationi annuæ convenit, n. 11.*
- 6 *Causæ mutatio unius contractus in alium non præsumitur.*
- 7 *Referendi non creditur non constro de relato.*
- 8 *Relatum magis attenditur, quam referens.*
- 9 *Accollatio causam præcedentis obligationis non mutat.*
- 10 *Probatio præsumptiva contrariis probationibus eliditur.*
- 12 *Veritas potius attenditur, quam denominatio contractus attenditur.*

In instrumento venditionis vineæ, extra Portam Angelicam constituta; Jo. Bapt. Baccius ejusdem Dominus cum Petro Brunorio emptore convenerat, ut in computum pretii teneretur dotem scut. 500. cautum super vinea, eveniente casu restitutionis, Lucretiæ uxori persolvere; interim verò annum redditum scut. 37. cum dimidio, juxta dispositionem statutorum Urbis super fructibus dotalibus sancitam; pacto insuper adjecto, quod eadem scut. 500. quoties restitui contingeret, investiri deberent in censu vel locis montium non vacabilibus, qui pro evictione vineæ defervirent. In successivis postmodum venditionibus, cum idem annuus redditus ab hærede primò Brunorii; ac singularibus deinde successoribus in vinea, accollatus fuisset sub expresso nomine census; Petrus Andreas ultimus ex his super indebita fructuum solutione judicium instituit coram A. C. quo pendente in judicio manutationis, per hæredes Lucretiæ intentato, succubuit. Delata proinde mihi causa, dubium proposui; an fructus debeantur, & eos indebitos esse DD. censuerunt, quia à primæva origine proveniebant ex titulo dotis consistentis in pecunia, quo per obitum Lucretiæ extincto, * iidem ab illius hæredibus, absque usurarum labe, exigi non poterant, ut notant DD. communiter in *cap. salubriter de usur. & ibi Innoc. nu. 1. & 2. Host. n. 5. & 6. Jo. Andr. n. 4. Bart. in l. at qui nature, §. non tantum, n. 2. ff. de neg. gest. & l. in Insulam, §. usuras ad finem, ff. solut. matrim. Rot. coram Mant. dec. 171. n. 4. & 607. n. 13. p. 4. tom. 3. recent. & in Romana pecuniaria, 7 Junii coram Eminentijs. D. Card. Hieronymo Verospio.*

Neque iidem fructus peti poterunt, uti debiti ex vinea, pro fundo dotali constituta, vel ex æquitate l. curabit C. de act. empt. in hac facti specie propemodum militantis, qua annuus ille redditus ad computum pretii supponitur accollatus: Ex instrumento enim apparet, dotem fuisse in quantitate sancitam, & solum asscuratam super vinea, quæ inde censeretur non potest pro fundo dotali * confli-

est immissio in vim, l. fin. C. de edit. Div. Adr. *roll. Rota dec. 237. nu. 1. part. 1. & dec. 37. n. 6. part. 4. recent.*

Non obstat, quòd Joannes Angelus hæres gravatus decesserit cum filiis, & sic ex tacita vocatione resultante ex præsumptione leg. cum avus. C. de fideic. exclusæ censendæ sint substitutæ sorores. Quia ultra quòd Joannes Angelus fuit institutus sua vita durante tantum, cum Elena testatrix de tempore testamenti scivisset filiam Joannis Angeli, Joannam Plautillam, jam esse natam, cessat dicta præsumptio ad tradit. per Tiraquell. in l. si unquam verb. filios non habens numer. 28. C. de revocand. donation. Gomez. *variar. resolut. tom. 1. c. 5. numer. 36. in fine, vers. sed certe. Roman. consil. 370. & ibi Mandol. in fine, Riminald. jun. consil. 46. nu. 58. Grat. consil. 9. n. 27. lib. 2. Paris. consil. 19. n. 99. lib. 2. Curt. jun. consil. 33. n. 5. lib. 1.* tanto magis quia hæc testatrix fecit explicitam mentionem de filiis substituti eisdem etiam substituendo, tunc enim non censetur voluisse admittere filios gravati, sed eos excludere, ut tradit Soccin. *sen. in d. leg. cum avus nu. 38. Soccin. jun. consil. 128. num. 53. lib. 1. Mant. de conjecl. lib. 10. titul. 8. num. 11. Fusar. quæst. 393. num. 11. Magon. decis. Florentina 52. nu. 12. in princip. & versic. nec obstat, ubi dicit hanc sententiam esse receptam, & maxime quia testes adsunt, qui deponunt quòd Elena testatrix matrimonium Joannis Angeli odio habebat, ut tradit Fusar. in *simil. dict. quæst. 393. num. 120.**

Nec immissionem impedire poterat prætensum creditum dotali Catharinæ uxoris olim Joannis Angeli sui secundi viri; quia hoc creditum minime videtur amplius extare, cum præsumatur exactum ab hæredibus dicti secundi viri, eò quòd fuerit in eadem quantitate ab ipsa solutum tertio viro, cum quo deinde matrimonium contraxit, *summ. Joannæ num. 7.* cum mulier ꝛ non habere alia bona præter dotem præsumatur, *Theaur. decis. 42. num. 5. Rota decis. 166. num. 1. part. 4. tom. 2. recentior. decis. 231. nu. 2. part. 6. recentior.*

Denique neque immissionem retardare potest detractio legitimæ Joannis Angeli hæredis gravati, ꝛ ex quo ipse inventarium non confecit, & corpus hæreditarium alienavit, *Gratian. discept. 570. nu. 29. & seq. cum aliis allegatis in Auximana fideicommissi 13 Junii 1640. coram Reverendiss. D. meo Decano, & in Romana fideicommissi de Pelariis 28 Januarii 1647. coram R. P. D. meo Arguelles.* Ulterius cum Joannes Angelus, & ejus hæredes fructus ꝛ domus controversæ ab anno 1629. quo lis fuit, mota hæc usque perceperint, creditum, si quòd habeat, redditur illiquidum, & sic inefficax ad retentionem, ut fuit dictum in *Signina Salviani 27 Aprilis 1640. coram Reverendiss. Carillo Rot. decis. 493. num. 15. apud Cenc. de cens. & decis. 487. num. 9. & 10. apud Posth. de manu. maxime ad evitandam exclusionem Ægidianæ, * ad quem effectum oporteret injustitiam esse claram, & indubitatam, ut per Buratt. *decis. 780. num. 1. Rot. in Ariminen. fideicommissi 28 Januarii 1641. coram R. P. D. meo Cervo, ex quibus esse locum Ægidianæ responsum fuit utraque parte, &c.**

constituta, sed solum hypothecata pro dote restituta, ut notat Bald. in l. 1. in fin. num. 1. Cod. communia de leg. Joan. Faber in §. item Serviana, nu. 34. circa med. versic. sed si promitterem aliquid annuum Instit. de act. Negusan. de pign. 2. part. 4. membr. nu. 164. versic. vigesimus tertius casus est. Surd. consil. 243. n. 12. Modern. Rom. discept. forens. cap. 848. n. 19. Rot. dec. 44. n. 1. & 260. n. 1. part. 3. I. divers. Equitas verò lecurabit, non militat favore tertii creditoris, sed solum favore Domini rei venditæ, ejusque hæredum, ut ponderavit Rota in *Petrina Spolia* 5. Maii 1603. coram Card. Millino impressa post Gilian. ad stat. Perulin. dec. 109. n. 2. & in *Romana pecuniaria* 8. Junii 1646. coram me.

Nec etiam pro valida prædictorum fructuum exactio poterit deservire allegatus titulus census, qui ex lege Instrumenti erigi debuerat, & constitutus propterea præsumitur juxta dec. Burat. 10. sub num. 23. Accedentibus præsertim diversis emptorum confessionibus, in successivis venditionum Instrumentis census onere gravatam vineam concludentibus; & in hanc causam solutionem prædicti annui redditus adscribentibus, quasi ex his confessionibus, licet extrajudicialibus, resultare videatur probatio census impositi, ut advertit Bero in cap. 1. num. 76. de probat. Cenc. de cens. part. 2. cap. 2. quest. 3. art. 9. num. 12. & 13. Rota coram Burat. in adducta dec. 10. n. 8. & dec. 46. n. 2. ubi Add. n. 19. prout etiam ex solutionibus fructuum in causam census spatio annorum 40. & ultra, peractis, creationis licet Instrumentum non exhibeatur, ex leg. litibus Cod. Agricol. & censu. lib. 11. & pluribus comprobatur Cenc. de censib. part. 2. cap. 2. quest. 3. art. 9. nu. 8. cum seqq. Hieronymus Leo, decisione Valentina 19. nu. 15. Rot. coram Seraph. dec. 1226. n. 1. & 153. num. 9. & 10. p. 4. tom. 2. recent.

Cum enim ex Instrumento venditionis vera solutionis causa dignoscatur, ex jure dotali provenire, debuisset ab hæredibus Lucretiæ probari diversa causa impositi census, cum aliâ mutata non præsumatur, argument. text. in leg. in libello, §. facta ff. de cap. & postlim. rever. & in leg. 1. Cod. de probat. leg. asseveratio 10. Cod. de non numerata pecunia leg. unica, Cod. de mandatis Principum, Rota in adducta *Romana pecuniaria* 7. Junii 1641. in §. neque iidem fructus coram Eminentissimo Domino Cardinale Verospio.

Quæ sane probatio elici non valet ex præcedenti onere investendi emptoribus vineæ, in Instrumento venditionis imposito, dum illud à primo emptoris hærede, cæterisque successoribus singularibus in vinea, supponitur impletum ab anno 1600. (postquam ex tunc in causam census annuum redditum sibi accollant) & tamen ex lege venditionis, non nisi de anno 1623. impleri debuerat, quo per obitum viri, restitutio dotis Lucretiæ successerat, & talis proinde præsumptio convincitur erronea, ac consequenter reputatur irrelevans.

Eoque minus argui potest prædictum investimentum ex adductis contrahentium confessionibus in accollatione hujus annui redditus emissis, cum illæ relationem habeant, vel ad instrumentum impositionis non expresso nomine Notarii, die, nec anno, sed his in albo relictis, adeoque donec relati tenor exhibeatur, nullam mereantur fidem, ex notatis lege asse toto ff. de hæred. instit. lib. 1. Cod. de mandat. Princip. leg. unica Cod. de superind. lib. 10. ubi notat Bald. & Angel. cæterique communiter, vel se referant ad primum Instrumentum venditionis, cum Brunorio per actum, quod in expressam causam dotis annuum re-

ditum reservavit, * & attendi debet in concursu alterius Instrumenti, ad illum se referentis, ex notat. in lege si in scripsero, ff. de condit. & demonstrat. & in authent. si quis in aliquo Cod. de edend. & in cap. Abbati de verb. significat. Surdos consil. 313. num. 60. & dec. 290. num. 17. Rota coram Mant. dec. 352. num. 2. & 188. num. 4. part. 6. Inspecta præsertim accollationis natura, quæ mature non potuit causam præcedentis obligationis, cum nil aliud sit, quam quædam subrogatio in locum debitoris, cum eisdem commodis, & incommodis, quibus apud eundem creditum existerat, ut probat text. in lege eum, §. qui injuriarum, & in leg. duobus, §. 1. ff. de jure jurand. Giurb. dec. 62. num. 29. Rot. coram Gregorio 386. num. 2. & in adducta *Romana pecuniaria* 7. Junii 1641. coram Eminentissimo Domino Cardinale Verospio.

Nec demum argui potest investimentum, ex solutionibus spatio annorum 40. & ultra peractis, sub expresso nomine census, cum talis præsumptio præsumptiva in judicio petitorio, de quo nunc agitur, contrariis quoque probationibus elidi possit, ut notat Doctores in lege si certis annis Cod. de pactis, ubi Cyr. nu. 14. Dec. n. 15. Jaf. pariter n. 15. in 3. limitat. Felin. in cap. sicut n. 30. de re judicata, Roderic. de ann. red. lib. 1. qu. 15. n. 5. in fine. Cenc. de cens. part. 2. cap. 2. qu. 3. art. 9. n. 33. & 36. per præsumptivas probationes concludentes erroris causam, à re convento posse probari, ne ad solutionem adstringi valeat in futurum: Prout dicta præsumptio erronea convincitur, ex expresso titulo dotis, in primo venditionis Instrumento enunciato, ad quod in sequentibus probatur facta relatio, vel redditur æquivoca postquam nomen illud, census, cui innititur, cujuscunque annuæ responsionis comprehensivum, potest etiam fructibus dotalibus convenire, ut advertit Roder. de ann. red. lib. 2. qu. 22. n. 66. Valasq. de jure emphyt. qu. 32. nu. 6. Salas. de contro. titulo de censu dubitat. 1. num. 1. ad med. Federicus Martin. de censib. cap. 1. n. 19. & seqq.

Et omnem casum, cum appareat annuum illud redditum fuisse accollatum in causam fructuum dotalium, videtur attendenda potius substantia rei, ac ipsam veritatem, quam denotatio census, à contrahentibus expressa, lege si uno in principio, ff. locati lege damni, ff. de damn. insect. leg. si stipulatus, ff. de usuris notat Bald. in Rubr. Cod. de jur. emphyt. in fine. Surdus de aliment. tit. 1. quest. 41. nu. 25. Rota in *Beneventana pecuniaria* 18. Junii 1607. coram Cardin. Sacrato.

Et ita bis proposito dubio, & in prima propositione utraque parte informante, in secunda verò altera tantum resolutum.

DECISIO XLV.

R. P. D. CERRO.

Anconitana Dotis.

Mercurii 9. Decembris 1648.

SUMMARIUM.

- 1 Mobilia per decennium præsumuntur consumpta.
- 2 Dotis pro restitutione, deficientibus liberis, fideicom-

Ad materiam de Alim. Decis. XLV.

fideicommissum ascendens alienatur. Amplia ut num. 3.

4 Depositum non integrum non relevat.

Procedendum esse ad ulteriora resolutum fuerat coram me 24. Aprilis 1643. quam resolutionem hodie Domini confirmarunt ex iisdem rationibus, & fundamentis in decisione deductis.

Nec obstat quòd Francisca Lanfrancona ex forma mandati A. C. teneretur restituere hæredibus Hieronymi, mobilia ad illum spectantia, quibus non restitutis procedi non possit ad ulteriorem mandati executionem.

Fuit enim responsum hujusmodi objectum fuisse penitus sublatum in tribus præcedentibus Decisionibus coram me emissis 4. Julii 1640, 19. Aprilis 1641, & 2. Februarii 1642. Quia aut prætenditur esse restituenda mobilia æstimata per Palazzinam, & in quodam folio descripta tempore nuptiarum ipsius Lanfranconæ; & prætenso cessat animadvertingo dicta mobilia fuisse triplicis speciei, quoniam prima continebat nonnulla mobilia preciosa, quæ distracta fuerunt à Hieronymo constante matrimonio, ut probatū fuit à duobus testibus formiter examinatis; secunda consistebat in massariis, suppellectilibus, pannis lineis, & aliis hujusmodi qualitatis, quæ ab anno 1621, quæ contractum fuit matrimonium, usque ad obitum viri secutum anno 1632. & sic per decennium, & ultra præsumuntur usu consumpta ex traditis per Peregr. consil. 70. n. 21. lib. 1. quem sequuta fuit Rota coram Reverendissimo Urgellen. dec. 192. n. 11. tertia denique continebat eadem mobilia inventariata inter bona hæreditaria Hieronymi: Unde dum pars illorum distracta fuit ab ipsomet Hieronymo, pars præsumitur usu consumpta, & residuum fuit inventariatum; novo onere illorum restitutionis Lanfrancona gravari non debet, ut plenissime firmatur in primis duabus prædictarum decisionum.

Aut verò prætenditur fore restituenda mobilia apposita in inventario bonorum hæreditariorum Hieronymi, & difficultas eruitur faciliori responsione, nam omnia prædicta mobilia subhastata fuerunt ad instantiam ejusdem Lanfranconæ ob moram hæredum dicti Hieronymi sui viri, dotem sibi non restituentium, ut probatur in ultima earundem decisionum.

Minus obstat quod bona reperta in hæreditate Hieronymi sint supposita Avito fideicommissio Galeatii.

Omissis enim cæteris aliis responsionibus datis in altera decisione. Cum agatur de fideicommissio ascendens, & sit in confesso inter partes in dicta hæreditate non adesse bona libera, Utique pro restitutione hujus dotis & distrahi, & alienari possunt etiam hujusmodi fideicommissio supposita, & speciali prohibitione alienari prohibita ex vulg. remed. Authent. res que Cod. commun. de legat. ab omnibus, & quotidie in hoc Sacro Tribunali approbato, & præcipue coram Cardinale Seraphino dec. 678. num. 5. in Anconitana fideicommissio 10. Decembris 1584. coram Blancheto apud Merlinum de legitimat. dec. 33. num. 1. in Romana dotis 30. Martii 1618. coram bone memoria Cardinale Fabricio Verospio, post Fenzon. ad statutum Urb. dec. 93. per totam, in Reatina bonorum 6. Novembr. 1632. coram bo. me. Pirovano, in Spoletana fideicommissio 30. Maii 1633. coram R. P. D. Ghislerio, & 4. Decembris 1634. coram bone memor. Merlino in Merlino in recent. dec. 154. n. 1. dec. 210. n. 4. & dec. 312. n. 1. & 2. p. 6. in Decisiones ad Tract. de Alim.

Romana dotis 31. Februarii 1641. coram Eminentissimo D. Cardinal. Panzirolo in Romana Salviani de Casalibus 21. Junii ejusdem anni §. Prioritas autem, & in Fanen. dotis 4. Junii 1646. in princ. coram me in Romana dotis 23. Junii 1645, 23. Maii, & 4. Julii 1646. coram R. P. D. meo Ottobono, & in Romana census 26. Junii 1647. coram R. P. D. meo Bichio §. sed fuit responsum.

Idque etiam si constituta fuerint duo fideicommissa, alterum scilicet universale, alterum verò particulare; Dum enim non adlunt bona libera debitoris, dispositio dictæ Authentice indistinctè procedit tam contra universale, quam contra particulare, & absque eo quod procedere debeat difficultio bonorum universali fideicommissio suppositorum, ut firmat Jaf. ibid. n. 32. quem sequuntur Decian. consil. 18. n. 28. lib. 2. Cancr. variar. resolut. part. 1. cap. 9. n. 365. Peregrin. de fideicommiss. art. 42. n. 54. Fular. de substitut. q. 571. n. 58. aliisque plene relatis doctè responsum fuit in dict. Spoletana fideicommissio coram bon. mem. Merlino in recent. dict. dec. 312. nu. 30. cum seqq. part. 6. Ea scilicet ratione, quia cum hujusmodi privilegium detractionis non proveniat à voluntate fideicommittentis, sed à lege; ipsa lex æquè subjicit utrumque fideicommissum, nec mandat prius unum, quam alterum discuti, idemque firmatur in dict. Romana Salviani de Casalibus coram me, §. cuius Auth. & admissum fuit in Bonon. fideicommissio, seu domus 30. Aprilis 1646. coram R. P. D. meo Bichio, §. pariterque detrahi. Eoque facilius in proposito quo eadem personæ sunt vocatæ ad utrumque fideicommissum: Hoc enim casu multò minus considerari debet differentia inter universale, & particulare, ut in fortioribus terminis ponderant Gabr. consil. 138. num. 30. lib. 2. Gratian. discept. forens. cap. 404. sub n. 20. Thomat. dec. 51. n. 50.

Cæterum, suppositum quod hodie agatur pro augmento, non autem pro restitutione ipsius dotis, quæ asseritur constituta in solis scutis 2250. ideoque non intret Auth. beneficium, non merebatur allegari, quia dicta dos constituta fuit in summa scut. quatuor mille in hac quantitate exacta per Hieronymum, juxta ipsius confessionem de recepto urgentissimis adminiculis coadiuvantam, ut latè firmatum fuit in tribus decisionibus hujus causæ coram R. P. D. meo Arguelli sub diebus 17. Junii, & 25. Novembris 1647. ac 31. Januarii præteriti.

Ideoque obstant depositum, & oblationes aliàs factæ, quia cum hodie dictis tribus decisionibus canonizatum fuerit creditum Lanfranconæ in dictis scut. 4000. depositum & illud, & oblationes tantquam non integræ, non suffragantur ex doctrin. Angel. in leg. acceptam n. 2. vers. unde si nummus. C. de usur. cum cæteris adductis in altera decisione edita 7. Febr. 1642. coram me vers. nec relevare. Et ita &c.

DECISIO XLVI.

R. P. D. MELTIO.

Romana hæreditatis de Gratianis.

Veneris 11. Decembris 1648.

SUMMARIUM.

- 1 Via executiva contra tertium non competit, & n. 14. Fallit ut n. 2. & n. 15.